

[Carl P. Jensen.]

konflikt vil ramme livsvigtige samfundsfunktioner — således som det fremgår af de i lovforslagets § 1 foreslåede tilføjelser til den gældende lovs § 4. For det andet, at denne udsættelsesadkomst er besluttet af den samlede forligsinstitution som kollegium betragtet. Og endelig at udsættelsesfristen anvendes til forligsbestræbelser. Til sidst skal jeg lige nævne, at den nydannelse, der er sket med hensyn til hovedorganisationernes forhandlingsregler, for så vidt angår opdelingen i otte selvstændige afstemningsgrupper, har medført visse ændringer i forligsmandsloven, for at man kan tage hensyn hertil. Endelig er det bestemt, at så længe disse forhandlingsregler er gældende, skal den hidtidige adkomst til sammenkædning, som findes i forligsmandsloven, vige — således som det fremgår af stk. 2 i forslaget om en ny § 12 i loven — på den måde, at forligsmanden er afskåret fra at anvende sammenkædningen, idet han, så længe disse regler består, skal betragte hver enkelt af de 8 grupper som et selvstændigt forligsområde. Derved imødekommes et gammelt ønske fra en række organisationer.

Om kommissionen i øvrigt vil jeg gerne sige, at den vil fortsætte sit arbejde bl. a. vedrørende spørgsmålet om en revision af septemberforliget, spørgsmålet om ansættelses- og opsigelsesvilkår og spørgsmålet om den faste voldgiftsret.

Når kommissionen imidlertid har afgivet en foreløbig betænkning, er årsagen den nærliggende, at de særlige forhold i den aktuelle situation trænger sig stærkt på. I øvrigt finder jeg ikke, at det vil være særlig hensigtsmæssigt at komme ind på den aktuelle situation, så længe parterne sidder ved forhandlingsbordet.

Jeg skal derfor slutte mine bemærkninger med at anbefale det foreliggende lovforslag til en hurtig og velvillig behandling, og jeg udtaler håbet om, at den derved givne mulighed for at drage nytte af en ny forligsmandslov må være et værdifuldt bidrag til løsningen af den aktuelle overenskomst-situation.

Thisted Knudsen: Må jeg gøre en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Carl P. Jensen, der bl. a. i sine bemærkninger

nævnedes landbruget i forbindelse med produktionsstrejke. Det ærede medlem ved lige så vel som jeg, at venstre aldrig nogen sinde, end ikke i 30'erne, har støttet eller tilrådet landbruget at etablere produktionsstrejke. Det er kendsgerningen, som det ærede medlem i sandhedens interesse burde have nævnt.

Det ærede medlem begyndte med at trække linjerne op for baggrunden for nedsættelsen af arbejdsretskommissionen. Det blev efter min opfattelse ikke gjort helt fuldkomment, og det bør derfor tilføjes, at arbejdskonflikten i foråret 1956 antog en sådan karakter, at en undersøgelse af arbejdsmarkedets forhold, herunder samfundets stilling til arbejdskonflikter, fra alle sider blev anerkendt som betimelig. Benzinstrejken, dagbladenes standsning, vigtige trafikale forbindelsers afbrydelse og meget andet åbnede hos mange øjnene for, at samfundet ikke burde komme i en sådan situation en gang til.

Hertil kom yderligere, at det radikale venstre i folketingssamlingen 1955-56 fremsatte et forslag — og jeg beder den højtærede økonomiminister bemærke, at dette forslag fremkom på et tidspunkt, da de to hovedorganisationer stod over for afgørende forhandlinger om løn- og arbejds-vilkår — om oprettelse af en voldgiftsinstitution, et forslag, der som bekendt blev mødt med velvilje af et flertal i tinget. Det er muligt, at den højtærede økonomiminister blev overrasket — vi fik somme tider indtryk af, at han blev ængstelig for sit eget forslag. (*Økonomiministeren* [Bertel Dahlgaard]: Tværtimod!). Men dette talte med, da vi skulle have nedsat en kommission, og så traf de fire udvalgsberettigede partier aftale om nedsættelse af en kommission til undersøgelse og overvejelse af alle de problemer, der er knyttet til arbejdskamp i det moderne samfund. Man kan så spørge: hvad var egentlig denne kommissions centrale opgave, hvad var det, man lagde afgørende vægt på ved nedsættelsen af denne kommission?

Det står i kommissoriet, og med formandens tilladelse vil jeg citere fra betænkningen side 5, hvor økonomi- og arbejdsministeren skriver til formanden for kommissionen, at kommissionen bør

„være opmærksom på, inden for hvilke